

LO TEATRO CATALÀ

PERIÒDICH INDEPENDENT
de Literatura, Art, Noticias y Anuncis

Destinat principalment á fomentar lo progrés
é interessos de'l Teatro de Catalunya

Preus de subscripció

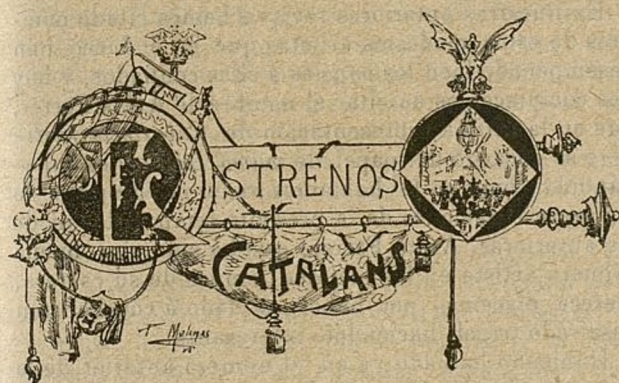
En Barcelona. . . 4⁰⁰ ptas. trimestre
Resto Catalunya. 1⁵⁰ » »
Resto d' Espanya 2⁰⁰ » »
Estranger. . . 45⁰⁰ » 1ª any.

DIRECCIÓ
Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

ADMINISTRACIÓ
Tallers, núm. 45, 1.er

Preus de cada número

Número corrent. 40 centims
Id. abrassat. 15 id.
Sucursal pèra cartas y avisos:
er l' Arxiu l'rich-dramàtic de don
J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na.

Novedats.—*Las monjas de Sant Aymán*, obra fantàstica de aparato, en 4 actes, original de D. ANGEL GUIMERÀ, música de D. ENRICH MORERA.

Ab lo mer fet de posar en escena la última producció de 'l reputat poeta D. Angel Guimerà, la empresa de 'l teatro català instalat en lo colisseu de 'l passeig de Gracia, és acreedora una vegada mes á que 'l públich confirmi ab sa continua assistència á las representacions, las simpatías ab que per regla general distingeix á l' arrendatari de 'l teatro, D. Salvador Mir.

Vehement desitj de honrar la escena catalana necessita tenir qui gasta un capital en exornar una obra escènica escrita en nostra llengua, quant això 's fa mes segurament per correspondència y galanteria á l' autor que per las qualitats especials de la producció, com se pòt pensar en lo cas present; perque estem creguts que á no ser d' un poeta tan distingit com D. Angel Guimerà, la empresa de Novedats hauria anat mes tocada y posada avans de decidir-se á presentar tan espléndidament *Las monjas de Sant Aymán*.

Pero 'l nom de 'l Sr. Guimerà és nom de cartell: a' l sol anunci de que és d' ell una obra teatral ja sab lo públich que aquesta tindrà bellesas grans, escenas

ben trassadas, versificació enérgica, situacions de mes ó menos efecte, pensaments originals y altras circunstancias que alabadas serán pe 'l públich y la crítica; y si á mes se conta ab lo concurs d' un compositor de música ja conegut y aplaudit, y ab lo precedent d' éxits anteriors, no és estrany que una persona com lo Sr. Mir acometi la empresa de contribuir en quant d' ell depengui á assegurar l' éxit de un estreno, ab tot y conèixer los punts flachs ó defectuosos de la obra nova, y tal vegada pèra que la part decorativa fassi passar desaperebut la deficiencia de la trama y contribueixi á sostenir l' esplendor de l' espectacle.

Baix aquet aspecte mereix mil enhorabonas la empresa, y nosaltres volem consignarho a' l comensar nostra revista, á fi de que se sàpiga que una gran part de 'ls que han anat fins ara á véurer representar *Las monjas de Sant Aymán* abundan en la opinió que acabem de manifestar.

Una llejenda fantàstica ha servit de base a' l senyor Guimerà per' combinar los quatre actes de que consta la producció de que parlem; mes la base no correspón á la grandiositat que hauria de notars'hi; aixís és que la representació resulta pesada, no bastant á darli prou interès los amors de *Roger y Euda*, ni alguns tochs acertats y vigorosos que hi ha en los primers actes, ni certs parlaments, ni escenas delicadas com la de 'l nen pastor en lo tercer acte, ni la mort de 'ls protagonistas que no presenta novetat.

Las monjas de Sant Aymán és en conjunt una composició deslligada y d' argument petit: per ser de molts quadros y mutacions, l' autor no ha concentrat son pensament, y com per altra part no ha colocat com á principal personatge cap tipo cómic de fort relleu per' transformar en escenas preferents las de sabor alegre, 's nóta en lo curs de 'ls actes una fredor, que sols és compensada per la bellea y atractiu de 'l decorat, ó per la part musical en la que 'l jove don Enrich Morera ha estat acertadíssim; escrivint músi-

ca de bona factura, perfectament enmotllada á las escenas y de notable y original instrumentació.

Lo Sr. Guimerá com á poeta está en aquesta llegenda superior á l' autor coneixedor de 'l teatro. Així ho aprecia l' auditori quant aplaudeix ab preferencia y ab justicia bellíssimas tiradas de versos y deixa de tributar aplausos á l' autor en escenas culminants que per sí solas no resultarian.

Pero ja hem dit que á lograr aquet resultat hi ajuda en gran part la escenografía, en qual especialitat s' han lluhit los pintors Srs. Moragas, Vilumara y Soler y Rovirosa, artistes que rivalisan en qui mes s' haurá distingit.

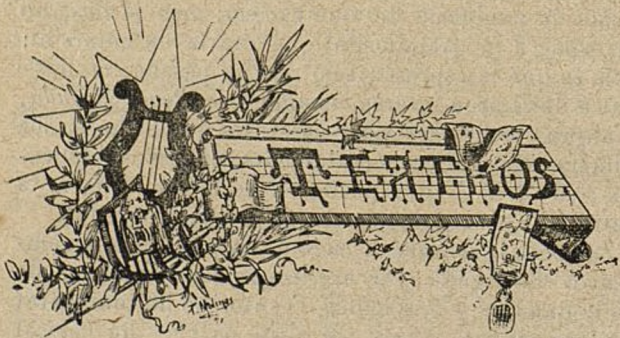
Las decoracions novas són quinze, totas bonicas, algunas de gran mérit y las principals de ben buscadas combinacions per' donar originalitat á las transformacions, originalitat demostrada per l' entusiasme de 'ls concurrents en los finals segon y quart, que són de lo millor que s' ha presentat en nostres teatros.

Los citats pintors y l' mestre Morera tenen, donchs, tanta ó mes part que 'l Sr. Guimerá en aquest estreno, mereixent aquells grans ovacions per sos treballs de pintura, en especial per las decoracions de l' interior de la iglesia de'l convent y la de'l Sant Sepulcre que 's transforma en gloria, las dos de gust exquisit y de tramoya moderna y ben entesa.

També ha ajudat a'l bon efecte de la representació un desempenyo molt cuydat en lo conjunt, (encara que en certas escenas vehements d' amor hi posan los artistas massa misticisme impropio de las mateixas) y 'ls balls que animan determinadas situaciones.

Hem dit que la música és digna de lloa, y no valem en atèixer que si en lloch de sèr música suplementaria, 's convertís en lò principal, això es, si 'l llibre estigués arreglat per òpera, com que las situaciones permetrian pessas de gran interès y podria haverhi magnífichs concertants, altre serfa l' entusiasme y l' efecte escénich de la representació, guanyant aixís mes gloria l' Sr. Guimerá com á llibretista, ensemps que 'l Sr. Morera com á compositor, y fent que 'l teatro catalá entrés de plè en un camp en lo qual fins ara sols ha donat fa temps los primers passos ab las creacions *A la vora de'l mar* de Goula y *La cova de 'ls orps* de Sánchez Gabanyach.

Las monjas de Sant Aymán com á òpera podria sèr de mes efecte y mes mérit que com á obra dramática, de resultats positius per' la empresa y ademés timbre explenderós per' nostre teatro.—P DE R.

Principal.—L' eminent Vico, l' actor insigne quin nom hõra ara 'ls cartells d' aquet teatro, ofereix un atractiu cada dia que representa una de las funcions de 'l sèu repertori.

Lo públich de bon gust se dona per entès y acut á saborejar aquellas escenas tan culminants que ha sa-

but crear lo gran actor verdaderament notable que avuy queda com ferm sostenidor de 'l teatro castellá.

El Alcalde de Zalamea, Un drama nuevo y Traidor, inconscio y mártir, són las obras en que ha merescut mes aplausos durant las passadas funcions.

Deu són las que tè donadas y 'n faltan altras tantas per' acabar la curta temporada que 'ls va oferir la empresa de l' antich teatro de Sta. Creu.

Si en las venideras funcions logran entradas com en las passadas, podrá ben dirse que la temporada haurá sigut aprofitadíssima, cosa que molt ho celebrarem.

Liceo.—Con motivo de continuar indispuerto el tenor Marconi, se suspendió el domingo la tercera representación de *Gli Ugonotti*, sustituyéndola por los actos primero y tercero de *Manón* y la *Cavalleria rusticana*, con el éxito de siempre y que consignamos con alguna detención en números anteriores.

Si bien no todos los críticos tienen costumbre de hablar de la ejecución de los pequeños papeles confiados á comprimarios, no obstante nosotros nos complacemos en hacer mención de los mismos cuando podemos dedicarles algún elogio, callándonos si no están muy acertados, pues poco puede exigirse de tan modestos artistas que, por otra parte, hacen cuanto pueden para salir airoso de sus papeles, por lo general ingratos y desairados, sin que carezcan de dificultades los recitados, que es la principal comidilla de los comprimarios.

En nuestras anteriores revistas hemos citado nombres de estos modestos artistas que en el Liceo han desempeñado bien los papeles á ellos confiados, y hoy nos complacemos en citar el nombre de Anita Ferrer, que en la última representación de *Cavalleria rusticana* se encargó del papel de *mamá Lucia*, desempeñándolo como no la habíamos visto en ninguna de las representaciones de la presente temporada, ni de las anteriores. Anita Ferrer, que ha sido una buena primera artista en los mejores tiempos de su carrera, merece plácemes por habernos dado á conocer tan desairado papel, haciéndolo interesante.

Habiendo hablado ya en el número anterior de la ejecución de *Gli Ugonotti*, huelga repetir lo que dijimos, para ocuparnos en el número próximo de la representación de *Faust*, que tendrá hoy lugar.

Si hemos de juzgar del éxito de *Enrico Clifford*, de Albeniz, por el gran número de ensayos que desde tanto tiempo se celebran, de seguro que la tal ópera nueva será un gran acontecimiento. Pronto saldremos de dudas, por cuanto en la semana próxima se pondrá en escena.—A. URGELLÉS DE TOVAR.

Circo Barcelonés.—Diumenje va debutar lo primer actor D. Fernando Bozzo ab la seva companyia.

A la tarde va posar *Lo Siti de Girona* y á la nit *La fuerza de la conciencia*, havenr obtingut en abdos funcions grans aplausos en recompensa de que estigué acertat.

Las obras tenían bon repartiment, aixís es que van produhir excelent efecte las escenas principals, y foren cridats los artistas á la escena, en especial la senyoreta Llorente y 'ls Srs. Casals, Llorente y Ferrer.

Tivoli.—Segueixen las funcions de la companyia Tomba.

Segueixen las representacions de las obras mes celebradas y mes conegudas de 'l repertori modern.

Segueixen los artistas desplegant la gracia y 'l donayre en lò desempenyo de sos papers.

Y, per últim, segueix lo públich omplint cada nit lo teatro y aplaudint estrepitosament la perfecta execució de las obras.

Eldorado.—Altra vegada miss. Fuller nos ha sorprès ab sos treballs originals y fantástichs.

La dansa de las flors és un devassall de violadas combinacions que arriban ab son vertiginós moviment á enterbolir la vista. Bonica és la de Salomé y sorprendent la de las flors de lís.

Lo públich aplaudí estrepitosament lo treball de la simpática miss.

Segueixen las representacions de *El tambor de granaderos* y de *El cura del regimiento*.

Aquesta última cada día agrada mes y és mes aplaudida la fresca música de 'l mestre Chapí.—F.

Granvía.—En una funció de beneficencia que varen donar uns quants aficionats, va estrenarse una comedia ab lo títol de *Débora*, que si no va lograr fer adormir á la concurrència, no se'n hi va faltar gayre. Sort que a'l final se desvetllá en mitj de una ovació que tenia tots los caràcters de *rifada*.

Son autor (mòlt conegut á casa seva) va donar las gracias per lo favor que acababan de dispensar á la seva obra. ¡Pobret!

Los joves aficionats lluytaren ab una dificultat, deguda á que, segons se 'ns diguè, á última hora tingueren d' imprevisar-se l' apuntador.

La companyia de la casa bona y sens novetat, per ara.

Circo Equestre.—Van veyentse mòlt favorescudas las funcions que's donan en aquet local, per lo amenas y variadas que resultan, especialment los días festius y 'ls dijous días de moda, en que hi acut una concurrència mòlt escullida.

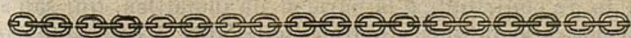
Dimars debutaren los tres Nandroux, que executan en las barras fixas treballs de mèrit, pero de poca novetat.—Jo.

Teatro Principal. (Gracia).—Segueix ab éxit la companyia de sarsuela. Diumenje passat posaren en escena 'l viatge cómic-lirich *Por seguir á uua mujer*, lo qual encara que en conjunt s' hi notá alguna deficiencia, vá ser mòlt de l' agrado de 'l numerós auditori que hi assistí, essent aplaudits alguns de 'ls intérpretes per la molta vis cómica ab que digueren sos respectius papers.

En un de 'ls intermedis se presentá la simpática Srta. D^a. Pilar Arcas á executar *La danza serpentina* que sigué justament aplaudida, tenint de repetirla per' acallar los aplausos.—R. M.

Teatro Moratin (Gracia).—Mereix tots los aplausos de que ha sigut objecte la companyia que actúa en aquet teatro, per la interpretació que ha donat á *El milagro de la Virgen*.

Las Sras. Miquel y Valor hi estigueren mòlt be á l' igual que 'ls Srs. Segalá, Miquel, Martínez, Malonda y Bergadá. De l' penúltim direm que voldríam véure'l en papers importants; y de l' últim que en aquesta obra 'ns agradá més que en cap altra de las que li havem vist.—MILORT AGI.

A una nena

¡A tu 't buscaba! A 'l fi l' ambició méva
s realisa a 'l trobarte, Marieta,
y desd' ara ja tenen dolsa treva
mos somnis anguniosos de poeta.

¡A tu 't buscaba, oh cor com ponselléta
de 'l bosch respirant l' ayre
que espera 'l sol de Maig aclucadeta
per' esclatar vessant de vida y flayrel

Si no saps res de 'l món que jo aborreixo;
si és verge la tèva ànima y és pura,
vina aprop meu, que per guardar't daleixo
y juro fe' ab la méva, ta ventura.

Jo vetllaré los jorns que faltin, nena,
per' que inflami ton cor d' amor la brasa;
y quant te donguin las joguinas pena
y trobis los jardins d' aquesta casa
que volto tot lo día,
petits per' jugar tú, ma tendre aymlá;
quant destorbin ta són insomnis dolsos,
desitjos nous quals fins y objecte ignoris;
quant sense pesars greus á solas ploris,
y esbategui la sang en los teus polsos,
y tas venas infladas

d' una nova sahó rebin onadas;
quant se badi ton pit com 'una rosa
de 'l bès primaveral á la alenada,
y trobis que 't fa nosa

la trena á tas espatillas ajassada,
y vegis que á las ninas las destrona
en ton altar los crits de la maynada
y sentís ab enveja 'l nom de mare,

¡jo á ton costat encara
rebré ton pensament primer de donal

Llavors, obert ton cor, jo vull entrarhi
y en son fons dibuixarhi
mon nom escrit ab rastre de besadas,
com en las selvas verges ignoradas
lo seu pabelló posa
qui primer lo seu pás marcarhi gosa.

E. MARTÍ GIOL.

Veredict de 'l Consistori de 'ls Jochs Florals DE BARCELONA

Premi de la Flor natural.—Núm. 161. *La tisica*.—L. *Ombra de mort*.

Primer accésit.—Núm. 200. *Brindis de Pasqua* (Versos alegres á una nena).—L. *Oh, vi; mata la tristesa—que pesa sobre mon cor...*

Segon accésit.—Núm. 79. *L' Aplech de Sant Mateu*.—L. *Y jo 'n tinch jay! un recort—que no 'm deixa nit y dia*.

Premi de la Englantina d' or.—Núm. 248. *La mestres-sa*.—L. *Dupliciter pecare possunt etc.*

Primer accésit.—Núm. 258. *Elegia*.—L. *La vinya morta*.

Segon accésit.—Núm. 189. *Lo cabaler* (qüento)—L. *Costums que quedan*.

Premi de la Viola d' or y d' argent.—Núm. 244. *La Salve á Montserrat*—L. *Spes*.

Primer accésit.—Núm. 157. *Mares*—L. *Perfils...*

Segon accésit.—Núm. 96.—*La nit de 'ls morts*, (Llegenda).—L. *Tradicció*.

Tercer accésit.—Núm. 8. *Un idili casulá*.—L. *Quant sento fret en lo cor—m' arrauleixo dins ma cambra...* (Guimerá)

Premi extraordinari creat pe'l Consistori.—Núm. 191. *Lo millor de la terra*.—L. *Morir es viure*.

Accésit.—*De mala mena*.—L. *Qui es boig quan neix may se'n guareix*. (R. fra)

Premi de l' Eminentíssim Sr. Cardenal Arquebisbe de Valencia.—No s' adjudica.

Premi del' Excm. é Ilm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.—Núm. 204. *Lo martiri de S. Magí*.—L. *Sanch per sanch*

Premi de l' Excm. é Ilm. señor Bisbe de Barcelona.—Núm. 77. *Lo Palau Episcopal de Barcelona*.—L. *A solis ortu etc.*

Premi de l' Excm. é Ilm. Sr. Bisbe de Vich.—D' acort ab lo parer de la comissió técnica consultada, no s' adjudica; devent, no obstant, mencionarse per encoratjament de l' autor lo treball número 270 ab lo lema *Pen-semhi y parlemne*.

Premi de l' Il·lustríssim Sr. Bisbe de Menorca.—No s' adjudica.

Premi de l' Il·lustríssim Sr. Bisbe de Teroel.—Número 76. *Estudi sobre 'l bisbe d' Osa Vidal de Canyelles, consultiu de 'l Rey D. Jaume, y sa significació jurídica.*—L. Alter Tribonianus.

Premi de la Excm. Diputació provincial de Tarragona.—No s' adjudica.

Premi de la Unió Catalanista.—Núm. 265. *Datos biográfics d' en Joan Fivaller.*—L. Sòch un Conceller de Barcelona.

Accésit.—Núm. 203. *Lo Capdill vigatà Bernat Guillem d' Altarriba.*

Premi de la Lliga de Catalunya.—No s' adjudica.

Premi de l' Centre Excursionista de Catalunya.—Número 154. *La bandera de Santa Eularia.*—L. *In hoc signo vici.*

Premi de la Associació Literaria y Artística de Catalunya.—Desert.

Premi de la Redacció de la *Costa de Lleuant.*—Número 72. *La diada de Santa Creu*—L. *Costums de la terra.*

Primer accésit.—Núm. 27. *La época més rica de la marina catalana.*—*Tempora mutantur et nos mutamur in illis.*

Segon accésit.—Núm. 155. *Tradicions de la costa.*—L. *Blanes.*

Premi de D. Bonaventura Bassegoda.—No s' adjudica.

Premi de D. Joan Millet, President de l' Orfeó Català.—D' acort ab lo parer de la Comissió tècnica consultada, no s' adjudica en la part musical; mes lo Consistori autorisat per l' ofertor, atenent a'l merit de la lletra de'l himne núm. 260 titulat *De la terra*, lema *Vetllant*, li concedeix com a premi un objecte d' art.

Premi de D. Francisco Alió.—Desert.

Premi ofert per un catalanista.—Núm. 216. *Sermó en vers y en català endressat a'ls fundadors de tota mena.*—L. *De la teya que fa fum—no n' esperis gayre llum.*

Premi de l' Excm. Ajuntament de Lleyda.—Desert.

Premi de l' Excm. Ajuntament de Reus.—Núm. 272. *Las armadas de Salou y Port Frangós.*—L. *Ressurrexit.*

Premi de l' M. I. Ajuntament de Balaguer.—No s' adjudica.

Premi de l' M. I. Ajuntament de Vilatorrada de'l Panadés.—No s' adjudica.

Premi de l' Magnífich Ajuntament de l' Vendrell.—Núm. 153. *Costums de'l sigle XV.*—L. *D' un racó de golfa.*

Premi de l' Centre Català Vilafranquí.—Núm. 127. *Estudi de la filosofia á Catalunya en lo sigle XVIII.*—L. *Insistere vestigiis.*

Premi de la Redacció de *Las Cuatro Barras.*—No s' adjudica.

Premi de l' Excelentíssim Ajuntament de Tarragona.—No s' adjudica.

Premi de l' Centre Escolar Catalanista.—No s' adjudica.

No fá encara dos mesos s' ha establert en aquesta ciutat una Associació de socorros mútuos pèra'ls voluntaris catalans de la guerra d' Africa de l' any 1860.

Tot quant siga en bè de'ls pochs y valents patriotas que en aquella memorable y gloriosa campanya corregeren voluntariament á donar sa vida per la patria, ha de meréixer aplauso general.

Grat nos és lo propòsit de la Comissió organitzadora composta de D. Joseph Esteve Vidal, D. Joaquim Beltri y D. Pere Jou, y trobem magnífica la idea de auxiliar moral y materialment a'ls supervivents quant se trobin malalts ó necessitats y que s' tributi recort carinyós y auxili espiritual a'ls ja difunts ó a'ls que morin en endevant.

Per realisar semblant idea hi ha uns Estatuts;

mès aquets, siga per falta de discussió, ó per volerlos fer senzills, ó per sèr poch meditats, no corresponen, á nostre entendrer, á desarrollar bè'l plan qua s' exposa com á fonament de la naixent associació.

En l' articulat se tracta de donar molts garantíes a'ls voluntaris, las quals són mes aparents que reals.

Alli s' consignan drets de que 'ls favorecuts no n' tenen cap necessitat y no s' determinan be'ls que convindria explicar detalladament. Volem dir que en lloch de donar a'ls voluntaris participació en la Junta Directiva fins a'l punt de concedir-se'ls la majoria de'ls càrrechs, mes valdria que s' fixés ab claretat la quantia de'ls socorros a'ls malalts y lò que poden disfrutar los necessitats.

Això hi és indispensable y s' hi troba á faltar, porque 'ls voluntaris són associats per dret propi y han de ser ab preferència partícipes de'ls fondos y de'ls resultats de'l Montepio.

Donchs s'ent aixís, no'ls interessa gayre la marxa administrativa, tota vegada que, no pagant res, no se'ls pòt perjudicar en lo tocant á desembolsos.

La associació s' titula *de los voluntarios de la guerra de Africa de 1860*, y á pesar de que això indica que és de'ls VOLUNTARIS y no de VOLUNTARIS, se troban en los Estatuts articles que parlan de la exclusió d' aquets en cassos especials.

Tal disposició tira per terra tota la noblesa que porta en si 'l pensament, generós y altament digne y simpàtic, de la fundació.

En efecte: buscar ocasions de treurer l' auxili que puga haver de menester qualsevol de'ls contats individus que restan d' aquell grapat de braus descendents de'ls almogàvers, és com arrencar una flor de la corona que mereixen los fundadors, és deslluhrir la brillantor de'l projecte, desvirtuar los efectes pè'ls quals s'ha constituït la germandat.

En los mateixos Estatuts trobarem la prova de que això no déu ferse.

Busquem lo Cap. IV, article 16, y allí veurem que D. Joseph Esteve y Vidal, protector constant y decidit de'ls voluntaris, va sèr fundador y director de'ls Hospitals de sang nomenats de S. Roch, y que per aquets motius se 'l nombra President perpétuo de la nova Germandat, donantseli un diploma que ho acrediti.

Preguntem ara: ¿s'hauria privat per cap concepte de'ls auxilis en aquells hospitals de sang á cap de'ls quatre cents decidits minyons que van córrer á l' Africa manats pe' l comandant Sugranyes? No, diem resoltament; porque aquells hospitals eran per auxiliar moral y materialment a'ls ferits en acció de guerra, a'ls que necessitessin socorro de la ciencia per salvar la vida, ó de la religió en l' hora de la mort.

Donchs aixís com en aquells hospitals, creats accidentalment no s' excluïa á ningú en lo tocant á auxilis mentres existiren, tampoch déu excluirse, siga quina siga la causa, á cap de'ls veterans per qui s' ha fundat la associació, que ben mirat és també un hospital ab caràcter permanent ja que s' tracta de contribuir á la curació de malalties, qui sab si contretas ó que s' puguin contréurer á conseqüència d' haver anat un día á oferir generosament la vida per la patria.

Y són mes acreedors a'ls beneficis de aqueixa germandat los voluntaris catalans vius avuy día, que si s' tractés de soldats voluntaris, porque aquells van anar a'l marroch precisament en época de perill, quant sabían que lò probable era pérdrer la existen-

cia, no en á busca allí d'un nom ó una fortuna, sino ab desinterès y modestia admirables, puig si ha reportat gloria a'ls que sucumbiren, és una gloria ignorada, una gloria oculta a'ls ulls de 'ls homes; que sols haurá donat Déu com etern premi a'ls que ab desinterès y abnegació heroica moriren honrant á Catalunya.

Pochs ne quedan entre nosaltres, y ja que 'l fundador d'aquells hospitals, perseverant en lo carinyo que porta a'ls que existeixen, inventa manera de socórrerls en las malalties ó en las necessitats de la vellesa, procura que no hi hagi eliminacions per cap motiu y que 'ls esforços y sacrificis de 'ls socios protectors arribin sempre a'l voluntari que 's troba abatut per malaltia ó, lo que fora mes trist, potser per la miseria.

«Fes be sens mirar á quí», recorda un ditxo: no aminorar la bondat de la associació 'l mérit de 'ls que la protejeixen y fassi be á tots, absolutament á tots aquells pèra qui s'ha creat.

D'altra manera la suspicacia podria tatxar la verdadera idea de 'ls organitzadors, no faltant potser qui donaria á entendre que a'ls respectables fills de 'l poble que en 1860 defensaren l'honra d'Espanya ab entusiasme, mentres que per un cantó se 'ls brinda ab un petit caritatiu auxili, per altra se 'ls vol fer servir de comparsas en actes públics en los quals los directors pugan fer ostentació de vanitat.

Avuy a'l vespre tornarà á reunir-se la Comissió de Directors y Presidents de Montepios, á fi de discutir lo dictamen de la ponencia qu'ha examinat los projectes presentats per constituir en Barcelona un Centre de Unió per la defensa general de l'auxili mutu.

Segons nostras notícies, lo President de dita Comissió D. Francisco Sánchez, desitja que en aquet més quedin aprobadas las bases ó 'ls estatuts que haurán de sometre's á la Junta General de Presidents; y si és aixís, en primer de Juliol propinent podrà deixar-se constituïda la anhelada Unió que tant pot contribuir, si 's fa com deu fer-se, á ser una garantia pèls associats en general y per las Juntas.

—La germandat *El Buen Paso* ha acordat disoldre's, per unanimitat de la Junta General.

Aixís se manifesta per medi d'ofici á tots los individus que hi perteneixian.

—La Junta de Govern de la Associació *El Amparo Moderno*, ha nomenat andador en propietat á D. Jaume Martí y Llinás, qu'era cobrador interí de la mateixa.

Ja han entrat algunas senyoras en aquet montepio, aprofitant la innovació introduhida en los Estatuts, que permet admetrer associats de abdos sexes.

En aquesta germandat s'hi admeten també individus de 40 á 50 anys, pagant un ral de cuota mes que 'ls altres.

—Durant aquet més quedarán instaladas algunas Succursals de'l *Montepio Catalá* en distintas poblacions de'l Principat.

Aquesta germandat pren gran increment de dia en dia, no sols per las ventatjas que ofereixen sos Estatuts, com per la bona marxa administrativa y 'l zel de la Junta que satisfá veus retard las pólissas de 'ls malalts.

Aixís ho justifica 'l fet de que no se 'n deu ni una: en tal extrem, que la de l'últim malalt D. Antón Altès que va presentar l'alta 'l dia primer de 'l corrent, va ser lliquidada 'l mateix dia.

—Fá poch dias s'ha celebrat una reunió convocada pe'l *Montepio Catalan de Quintas*, á fi de tractar lo que procedeix fer ab motiu d'haver demanat lo Govern 20.000 homes de 'ls excedents de cupo. Sembla que lo acordat en la sessió és bastant diferent de lo que ara 's pretén dur á efecte.

Estarem á la mira y, segons com vaji, 'ns ocuparem de 'l assumpto, que revesteix molta importancia pe'l jovent de Catalunya.

¡Quin tronera! ⁽¹⁾

Lema: Aixís són tots

Ab veu bastant clara y molt altanera, pentsantse se' un jove de 'ls nets de clatell, aixís s'esclamaba cert dia un tronera devant d'una colla de *tipos* com ell:

—Viu lliure com l'ayre la mèva persona; molt dormo de dias per córrer de nits, y sens fer per ellas may l'ós; ni la mona, sóch la pesadilla de 'ls mansos marits.

Perque gasto massa, sól dirme la gueta —bastant enfadada,—que sóch un dolent; pero sols tocantli un poch de barbeta la deixo jo sempre tranquila a'l moment.

Sols crech lo que toco; la fé en mi no sura; de ser molt incrédul la fama he guanyat; mes sense tocarla, jo crech ab fé pura, qu'es ¡ay! molt pesanta la creu de'l casat.

L'amor es flor tendra, bonica y flayrosa qu'encara que 's cuydi ab gust y desitj, se torna marcida y fins asquerosa quant lo Matrimoni s'hi posa entre mitj.

Per més que las pollas ben cayas m'agradan y 'm plau molt ab ellas parlarhi ó ballar, en cambi m'alteran, m'irritan y enfadan, si ab l'am de'l casori me volen pescar.

Las tias y 'ls oncles bè prou m'amohinan dientme que 'm casi si vull tenir sort; pero jo cent voltas dich que desatinan, perque aquell que 's casa, per mi ja és ben mort.

Las mevas cosina, (que són molt trempadas,) alguns csps me diuhen:—¡Noy, t'has de casar!— Y jo a'l punt exclamo deixantlas paradas:—No són pas vosaltras qui 'm té de salvar!—

Un socio, que 's guanya la vida fént joyas, també 'm diu que 'm casi si vull estar bè; mes jo li contesto:—¡Comprenc las tramoyas, y lo qu'és de joyas no te 'n taré fel!—

Si avuy, sol, cap pena tinch que m'encaparri, casat prou tindria lo cap com un bou, y á més á 'ls nou mesos, movent gran xibarrí, á casa hi tindriam un menjapá nou.

Casat, la moneda ja no gastaria per bromas, tiberis, ni mil diversions; lo rich cafè Moka may mes tastaria y fins ni podria... ¡portar pantalons!

Pensant en caborias tan poch falagueras lo cap se 'm trastorna, mon cos l'esma pert; com si fós un óptic també faig ulleras y á més ¡ay! me torno vermell, groch y vert.

Ni pobre, ni rica, ni jove, ni vella podrà 'l jou posarme ab son prech ó pló. ¡No val una dona per ferse esclau d'ella un jove de 'l sigle corrido com jo!—

Aixís s'esclamaba cert dia un tronera devant d'una colla de *tipos* com ell, ab veu bastant clara y molt altanera pentsantse se' un jove de 'ls nets de clatell.

D'aixó fa tres mesos ó menos encara, y sens pensá en penas, treballs, ni perills, marit d'una viuda lo ruch se véu ara qu'és lletja, deixada, y á mes... ¡tè set fills!

FRANCISCO LLENAS

¡LOS POCAVERGONYAS!

La societat se compón de dos classes de personas; unas que tenen vergonya y altrás que no 'n tenen.

Las que tenen vergonya, en totas épocas han sofert, sufren y sufriran pe 'ls pocavergonyas, mentres que

(1) Poesia premiada ab un primer accésit en lo Certamen celebrat á Granollers l'any 1886.

aquets han campat, compan y probablemente camparán sempre.

Diu l' adagi «Qui no té vergonya tot lo món es seu» y és una veritat.

¡Déu nos guard d' un pocavergonya!

Ell sempre pensa com ho podrà fer per viurer al l' es- quena dreta á costa de l' un ó de l' altre; tètots los vicis que s' coneixen a l' món; fins se riu de las bonas accions que practican las personas filantrópicas, y de tot.

Sempre jura amor y fidelitat á las noyas que per equi- vocació se l' escoltan, y lò que ell tèt és sols hipocresia.

Si alguna volta algú d' aquets tèt qüestions ab alguna persona de dignitat, la primera paraula que 'ls vè á la boca és la següent: «vosté no tèt vergonya».

Un pocalatxa no tèt paraula, ni sentiments; per lo tant, res tèt d' estrany que no respecti á ningú.

Lo mateix torna una mala resposta á son pare que á qualsevol; de la mateixa manera tracta á un superior que á un inferior; fassi lò que fassi, s' créu que tot li està bé, y si algú procura ferli alguna observació referent á son comportament, repulsiu ab tota la extensió de la pa- raula, sol contestar ab poca latxa:

—Faig lo que 'm dona la gana y 'l qui no li agradi que ho deixi.—

De pocavergonyas n' hi ha de moltes classes y maneres.

N' hi ha de tontos, espavilats, fanatichs—aquets abun- dan mes;—pero 'ls que són mes temibles són los poca- vergonyas ben educats—si és que las bonas paraulas se admeten com á educació.—

Potser vostés per desgracia hi haurán hagut de tractar algunes vegades ab algú d' aquets.

Els si que per mes ridiculesas que fassin y per mes injusticias que cometin, sempre tenen una surtida, per- que tenen sempre paraulas y tenen la ventatja de no tornarse may roigs, y en aquet món de monas basta sols saber enrahonar y usar de tota la sang freda per' passar á 'ls ulls de la generalitat per persona de educació, en- car' que la seva historia registri los fets mes ruhius.

Quants ne veurán que tot lo día van molt encopetats, que fins los dijous y diumenjes á las tardes se passejan per' l' Parch fentse 'l maco, montant briosos caballs, pe- gant miradas significativas á las encopetadas senyoretas que allí s' troban. Y no obstant, aquets que gastan tanta flemma y fanfarría, la majoria están empenyats fins a l' coll, puig no poden passar pe 'ls carrers que no 'ls tin- gui que acometrer algú que altre acreedor; però com ells usen de bona labia y de molta barra, sempre surten de l' apuro donant en lloch de quartos... paraulas, paraulas y paraulas.

¿No és ben sensible? ¿no és ben trist lò que passa ab aquestos sers? ¿No és ben trist que 'ls pocavergonyas campin á la esquena de las personas dignas?

¡Quantas familias s' han vist arruinadas per aquesta malehida plaga! ¡quants crims, quants injusticias s' han comès!

¡Ah! ¡fá esgarriar lo pensar que en lo món estem sempre esposats á sufrir las impertinencias y desacerts d' un pocavergonya!

PERE MALLORQUÍ.

Vilanova y Geltrú 30 d' Abril.

La companyia de l' Tivoli ha presentat tres estrenos que haurían anat millor si s' hagués en- sajat mes, puig s' hi notaba inseguritat.

Un d' ell fou lo de *Retolondrón*, que no passá de regu- lar, puig lo baix estaba tant baix, que apenas se l' ente- nia. *El duo con la Sultana* va anar molt millor: lo senyor Peralta en lo paper de *Roch*; presentá un tipo bastant nou, conseguint aplausos; las Srtas. Soler y Figuerola agradaren, com també l' Sr. Román.

A l' vespre y s' representá per primera vegada la sar- suela *Los gelos de la Coloma*, en la que las Srtas. Rius y Soler, en los papers de *Tresona* y *Coloma* estaban bas-

tant be, principalment la Srta. Soler, á qui 'l públich no escaséja 'ls aplausos, tant en lo cant com en lo decla- mar, lo mateix que á l' Sr. Peralta en lo paper de *Salau*.

La funció va sèr monstruosa, per lo qual és precís que la empresa recordi lò que diu lo ditxo: *massa menjar fa mal*.—LO CORRESPONSAL.

Mataró 1. er de Maig.

Dissapte últim en la societat «Nova Constancia» també van tenir espectacle d' ilusió. La junta va fernos presen- tar quadros pe l' professor d' optica D. Joseph Abelló, que sigueren molt ben rebuts. La junta no descansa per complaure a 'ls socis; tant es així, que per dissapte s' assegura que tindrem la companyia Valero á represen- tar *Mancha que limpia*.

Per ara á las tardes res de teatro; la companyia de sar- suela treballa á Badalona. A la nit en Euterpe se repre- sentá la sarsuela en tres actes *El Valle de Andorra*.—E. R.

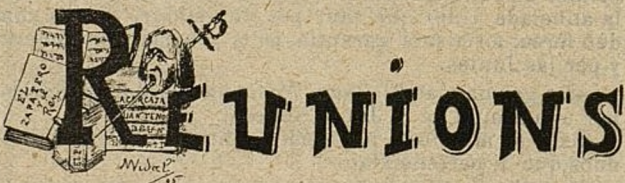
Manresa 30 d' Abril.

Lo día 21 va alcansar gran èxit en lo teatro Conserva- tori la comedia en dos actes *Zaragüeta*, molt ben de- sempenyada per la intel·ligent dama D.ª Virginia Pérez, Srta. Guart, y Srs. Molgosa, Guardia, Rubio y Romeu.

També ha agradat lo drama *Los perros del monte de Sani Bernardo*, que la mateixa companyia ha represen- tat posteriorment, prenenthi part la Sra. Pérez y 'ls se- nyors Morera, Molgosa, Rubio y demès personal.

Diumenje vinent no treballarán, perque la funció anirà á càrrech de aficionats, ab motiu de sèr per' aumentar los fondos en socorro de las familias de 'ls náufrechs de l' *Reina Regente*.

Sè que l' Sr. Molgosa y tots los seus companys haurían prèss part en l' espectacle refusant tota renumeració; pero no ha pogut sèr acceptat son desinteressat oferiment, á causa de que, no vivint en nostra ciutat com no hi viuen y havent de fer gastos de viatge desde aqueixa capital y pago de fondas, dit gasto hauria tingut de ser pagat de l' producte y s' tracta que aquet siga tot destinat a l' huma- nitari objecte de la funció.—E. G. S.

CENTRO CÓMICH.—Animadíssima com sem- pre va veure's la funció de diumenje á la tarde, de la que formaban part *Un tigre de bengala* y *El ven- tanillo* que varen ser per complert de l' agrado de la concurrencia, havent tingut ocasió de lluhirse las Srtas. Panadés y Masriera y 'ls Srs. Cirujeda y Ve- rano.

La novedat de la tarde era l' estreno de la obreta *Dos aixalabrats*, traduhida de l' francés pe l' Sr. Xi- meno Planas.

L' objecte principal d' aquest estreno era demos- trar que la que vè representantse desde algú temps per tot arreu ab molt aplauso y ab lo titol de *A la prevenció*, era inspirada en la mateixa obreta fran- cesa que ha motivat l' arreglo de l' Sr. Ximeno.

Deixant apart certas *rencillas* que no venen a l' cas, direm que 'ls que com nosaltres coneixen l' obra de l' Sr. Ferrer y Codina y vegeren *Dos aixala- brats*, prefereixen la primera per estar adornada ab certa xispa particular de dit Sr. Ferrer.

No obstant, la concurrencia—encara que's mostrá bastant reservada—celebrá alguns acudits y a l' final demaná l' nom de l' autor de l' arreglo.

La execució bastant justa, á càrrech de 'ls Srs. Cla- sas, Mey y Coll, sobressurtint lo primer.

ATENEU DE LA DRETA DE L' ENSANXE.—Ultimament se posà en escena 'l drama *Tal faràs tal trobaràs*, que encara que alguns de 'ls actors no estaban en caracter, va surtir bastant regular, haventse guanyat aplausos de la concurrència y.... calderilla que s' entretenia á tirar la canalla.

Y á proposit de las criaturas; en vista d' alguns abusos que se 'ls van tolerant, ¿no 'ls hi sembla que será precis subjectarlas á un reglament infantil redactat *ad hoc*? Perque això no és cap *magatzem*, és un centre recreatiu.

CÍRCUL DE LA DRETA DE L' ENSANXE.—En la funció de 'l diumenge va estrenarse un drama catalá que ab lo titol de *Marta* va escriure D. Salvador Sarradó.

Segons se 'ns diguè, és aquesta la primera producció de son jove autor, qui ab ella combiná en tres actes un argument fácil, pero interessant, essent lo segon acte 'l mes ben desenvolupat y que revela en son autor condicions recomanables pera 'l teatro.

La Srta. Varela va sèr qui millor va compèndrer lo personatge, puig fèu una protagonista acertada, secundantla ab carinyo 'ls Srs. García, Vázquez, Biosca y Mascaró.

La concurrència demaná ab molts aplausos a 'l autor de *Marta* a 'l final de cada acte.

Per últim se posá *Lucrezia Borgia* que podia haver anat millor.

LARA.—En aquet teatro de 'l carrer de Cabanyes, hi haguè dissapte funció extraordinaria de sarsuela y pantomima.

Posaren en escena, baix la direcció de D. Cassimiro Miró, las sarsuelas *El último figurín*, *Los carboneros* y *El cosechero de Arganda*, las quals (deixant apart la segona) varen tenir... *un conjunto un poquito desigual*. En *Los carboneros* 'ns plau dir que van estar molt be la Sra. Serra y 'l Sr. Miró per la gracia y vis cómica: 'l Sr. Alegret nos hauria agradat mes si no haguès fet tanta broma y no's prenguès certas llibertats que no l'han de conduhir á cap bon camí. Ajudaren á la representació, la Srta. Pérez y 'l senyor Gil.

Lo Sr. Alegret en un de 'ls intermedis cantá l'aria de la ópera *Ernani*, 'sent molt aplaudit. Després d'un intermedí... interminable, tingué lloch l'estreno de la pantomima *Las hijas de un jornalero*, que va agradar molt, distingint'shi son autor Sr. Alegret y 'l Sr. Amadeo Ayné (pierrot), y estant be en sos respectius papers la Sra. Calvet, nena Miró y 'ls senyors Verdura, Arenys y Masdeu.

Surtem de 'l teatro á dos quarts de tres de matí. Un xich més de puntualitat.—R. M.

LA GRANADA (Gracia).—Digna de elogi és la execució que obtinguè la divertida comedia *Lo joch de 'ls disberats*, representada lo passat diumenge en aquesta societat. Los intérpretes Sra. Martínez, senyoreta Casao y 'ls Srs. Martí, Ortega, Grau, Monfort (E.), Moret y Rodón, demostraren haver estudiat sos papers ab molt carinyo y surtiren ayrosos. La numerosa concurrència allí congregada quedá satisfeta, demostrantho las riallas y 'ls aplausos que ressonaren durant la representació.

CÍRCUL DE PROPIETARIS (Gracia).—La comedia *Senyora y majora* y la pessa *A mitg camí*, fèren lo gasto diumenge, ben desempenyadas per la companyia de 'l Sr. Balmanya. Un aplauso á la direcció pe'l bon acort de las obras.—R. M.

LA CATALANA.—Dita importat societat conta avuy ab secció dramática, coral y de balls.

La primera posá en escena diumenge las obretas catalanas *Pluja d'estiu* y *Lo diari ho porta*. En ella obtingueren picaments de mans la Srta. Núñez y 'ls Srs. Jordi, Bial, Corts, Pons y Cabinyá.

Referintnos á la secció coral, direm que, avuy consta ab un vast repertori de composicions de Clavé.—R. DE R.

CÍRCUL ARTÍSTICH RECREATIU.—May havíam vist tan de broma á 'ls aficionats que fan funció en aquesta Societat, com ho estaban lo passat diumenge.

Las obretas que tingueren lo gust de destrossar toren *El sueño dorado* (que en lo dessempeño se 'l hi veyá 'l llautó), *El pie izquierdo* y *E. H.*

PROTECTORA GRACIENSE.—Los joves aficionats d' aquesta societat representaren diumenge á la nit las sarsuelas *Música clásica*, *Picio*, *Adán y Compañía* y la comedia *Echar la llave*: fóren molt aplaudits, y la dama Srta. Carme Herrera dona á conèixer que val pera 'l teatro.

TERTULIA FAMILIAR LA FLORA (S. Gervasi).—Diumenge passat se representá ab poca concurrència, la comedia *La Boronda* y la comedia en nn acte y en vers, de D. B. Escuder y Vila, *La gata moia*, obra que té riurer: per lo tant, felicitem a 'l Sr. Escuder. Los aficionats foren molt aplaudits.—R. M.

—La societat «Roger de Lluria» actuará desde demá en lo local de 'l carrer d' Aribau, comensant ab las produccions *La agonía de Colón* y *Chateau Margaux*.

—En lo teatro Ruzafa, de Valencia, s' ha estrenat recentment la sarsuela en un acte *Las Traviatas*, qual llibre és degut á nostre amic D. Lluís Millá, ab música de 'l compositor valenciá D. Vicens Llop.

Per las notícias que 'n tenim, l' éxit de *Las Traviatas* ha sigut molt satisfactori.

—La societat *Centro Cómico* té en estudi pera estrenar en la próxima funció a 'l teatro Lirich, lo juguèt original de 'ls joves escriptors J. Asmarats y A. Llimoner, titulat: *Los goigs de S. Prim*.

—Hem vist imprès un monólech titulat: *Héroes de 'l Bruch*, original de D. Francesch Pradell y Pujol. Aquesta obreta, de la que son autor 'ns ha remès un exemplar, obtinguè premi en lo Certamen celebrat l' any passat pe 'l Centre Moral y va representarse ab éxit en lo teatro de dita societat.

Es un treball que 's recomana per sa versificació.

—Los germans Esquius, que forman part de la secció dramática de la societat *La nueva Lira*, anuncian son benefici per' diumenge día 12 de l' actual.

Los programas semblan llensols de talla y mitja, están redactats en vers y donan compte de que 's representará *Un manresá de l' any vuyt* y *Lo castell de 'ls tres dragons*, haventhi després gran ball ab orquesta.

L'espectacle és extraordinari y no duptem que també ho será la concurrència.

—Un de 'ls últims días, quant D. Pere Renom y Riera, ex-alcalde de Badalona y redactor de nostre colega *El Badalonés*, anaba tranquilament á quarts de quatre de la tarde en direcció á una fàbrica que té en lo terme de dita vila, prop de Tiana, va ser agredit per la espat-

lla per un subjecte que, segons hem sentit dir, ocupa un elevat càrrec en l' Ajuntament de la espressa vila. Lo Sr. Renom va quedar en estat bastant grave.

A l' pás que celebrarem lo prompte y complert restabliment de l' Sr. Renom, no podem menos de lamentar un fet que proba la falta de seguretat personal que hi ha actualment, 'sent mes digne de protesta per quant no falta qui atribueix lo fet á resentiments contra un períodista per actes realitzats ab dret perfecte que dona la lley d' impremta.

—Ha mort lo distingit y reputat pianista D. Joan Obradors.

Rebi sa desconsolada familia la sincera expressió de l' sentiment causat per la pèrdua de nostre benvolgut amich.

—Ha estat uns quants dias en Barcelona la aventajada tiple d' ópera, nostra paysana la Srta. D.ª Adela Gasull, ventatjosament coneguda y molt aplaudida en nostres teatros.

La Srta Gasull ha format part tot l' iver de la companyia de l' teatro Real en Madrit, y ara ha surtit per Buenos Aires, contractada per la empresa de l' intelligent Sr. Ferrari.

Desitjem á la simpática artista molts aplausos, com ja va obtenirlos l' any passat en aquellas llunyanas regions.

—La companyia que s' ha organitzat per actuar durant l' estiu en lo teatro de l' Tivoli, de Vilanova, comensará sas representacions lo dia primer de Juny y está formada pe 'ls artistes de la següent llista:

Primers actors: D. Francisco Tressols, y D. Vicens Miquel.—Primera dama: D.ª Concepció Ferrer.—Graciós: D. Vicens Daroqui.—Actrius: Sra. Muntal, Srta. Miquel, Sras. Máiquez y Hernández.—Actors, Srs. Bozzo, Giménez, Casals, Leal, Doménech y alguns altres.

Bona temporada tindrán los vilanovins y és de créuer que 'l teatro catalá fará bon paper entre 'l repertori que 's posi en encena.

ACENTÍGRAFO

Lo noy de la Concepció,
venint ahir de total
ab una tot de carbó
pe 'l camí va pèndrer mal.

CINTET BARBERA Y CARGOL.

GEROGLÍFICH

D. A
M A I P
O T C

CINTET BARRERA Y CARGOL.

TERS DE SILABAS

... ..
... ..
... ..

Primera ratlla vertical y horisontal, classe d' enigma: segona, nom d' home; tercera, apellido d' un actor.

SACH DE GEMECHS.

Soluciones á las cavilaciones de 'l núm. 224

Joch combinat: M A R I A
A I A I R
R A M O N
I Y O O A
A R N A S

Geroglyfich: LA CARTA CONSTA DE QUATRE PARTS: TITOL, DATA, COS Y FIRMA.

A l' anar á entrar en prempsa aquet número, hem rebut la següent correspondencia d' Arenys.

Arenys de Mar 30 d' Abril.

Ahir 's fèu una verdadera manifestació de dol en aquesta vila ab lo motiu de efectuar-se en nostra Iglesia parroquial lo sufragi per las animas de 'ls náufrechs del *Reina Regente*. Molt avans de comensarse l' ofici estava ja la iglesia plena com pocas vegadas s' havia vist, demostrant aixís lo gran sentiment ab que's associaren á l' acte los arenyenchs tots.

Lo sermó pronunciat pe l' Rvnt. González, fou una verdadera oració fúnebre que l' acreditá de orador de primera, per lò qual desitjariam molt tornar-lo á sentir en nostra Iglesia.

Per completar los desitjos de tots los mentats arenyenchs s' han obert suscripcions iniciadas per l' Ilustre Ajuntament, en l' Ateneo, Centre *El Porvenir*, y demès Casinos, com també sembla s' fará una funció extraordinaria en nostre teatro Principal per contribuir mes en beneficio de las familias de dits náufrechs.

Lo diumenje prop-venint se celebra reunió general de socis actius en lo Centro *El Porvenir* (a) *Rifenyos*, a l' objecte de pagarse a'ls accionistas tots los seus crèdits. ¿Qué tal? Si la Colla de'ls set sabis que manan y disposan dintre de certa moribunda societat local tingués la bona intenció de pagar com fan dits *Rifenyos*, no dup-to que guanyarian molt, puig és ben segur que 'ls desconfiats y aburrits acreedors los perdonarian alguns centenars de duros, y aquells farien molt be, perque sá com llá lò únich que logran sempre, és véurer las cantitats apuntadas en las llibretas de partidas fallidas.—D. PERLIMPLIN.

CASAS RECOMANADAS

Sastrería teatral, de Francisco Tey, successor de Joan Baret, Sadurní, 14, 1er.

Magatzem de pells de **J. Pous**, Princesa, 13.

Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Arxiu de F. Pérez, Roig, 24.

Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.

Llibreria **Farriols**, Call, 11.

Máquinas **Santasusana**, Carme, 31.

Tallers de **Forn y Feliu**, Aragó, 244.

Farmacia de l' **Dr. Pizá**, Plassa de l' Pi, 6.

La Imperial, Conde del Asalto, 25.

Arxiu teatral **Bonnín**, Passatge Madoz, 5, 3.º

Sastrería **Puncernau**, Hospital, 107.

Tenda de robas **El Barato**, Riera Alta, 10.

Gran establecimiento de música
Instrumentos, pianos y armoniums

DE
Juan Ayné

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA
Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas

Imp. Pujol y C. - Tallers, 45